

voor
het zachtste wezentje
dat ik
ooit
heb mogen liefhebben
en
zij

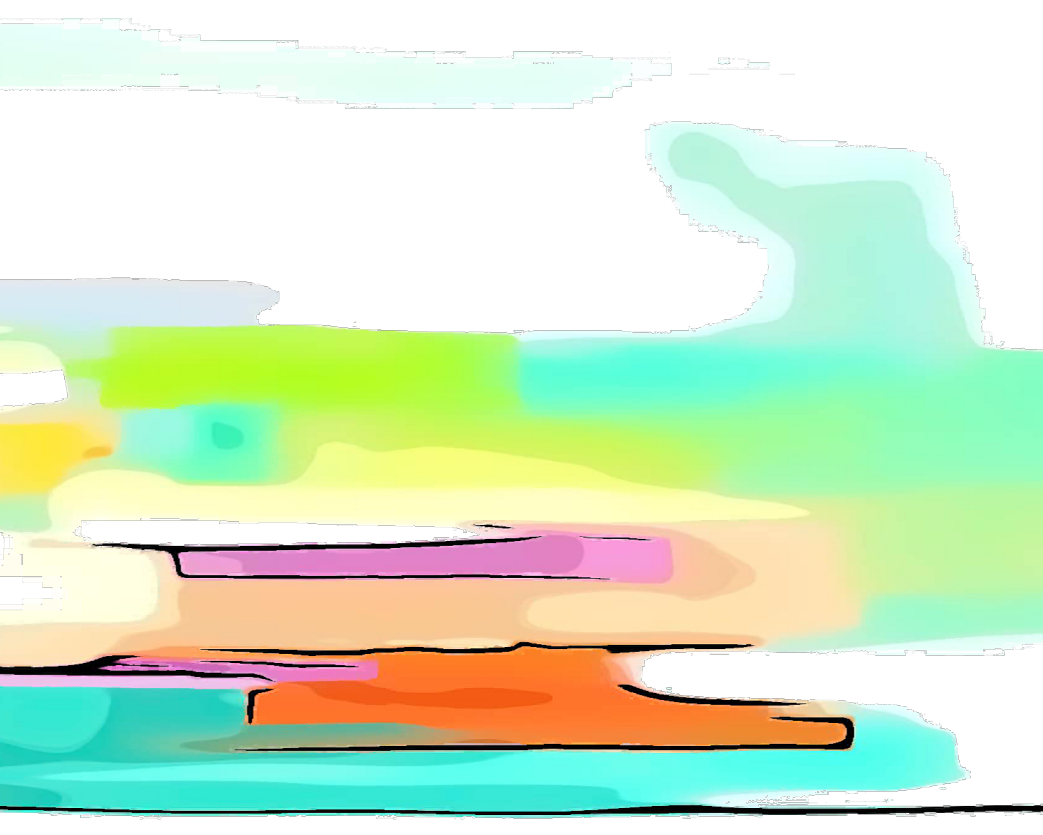
Lynn

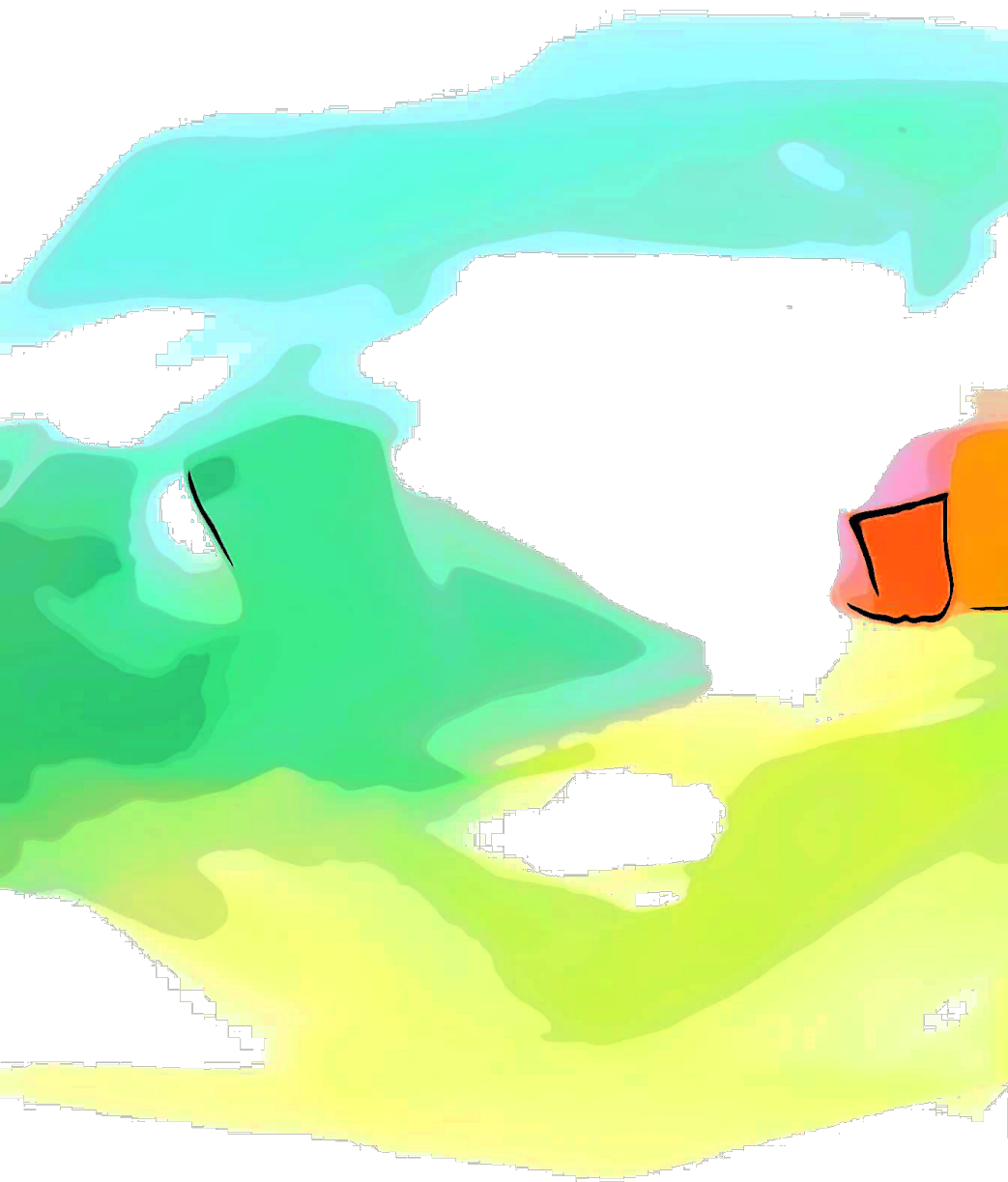
mij

INHOUDSOPGAVE

5. Stapel op jou.
 6. Kartonnen aap achter het stuur.
 8. Opsokken.
 11. Van ijzer op ijzer.
 12. Pappa is vijf jaar
 14. Van C en O2.
 17. Waar gaan je benen met je heen.
 18. Voor jou brei ik een wollen droom.
 20. Termieten in je mondharmonica.
 22. De lucht, voortvluchtig.
 24. Contact. Cement. Stekkerdoos.
 26. Het raam deed net of het naar buiten keek.
 28. Zakari.
 30. Dat ik de zomer maar nooit mag vinden.
 33. De grond onder de non doet er niet toe.
 34. De zoen.
 36. Het neon licht dat ons moet redden.
 38. Het spoelt vanzelf wel weg.
 40. Wie zwijgt stemt toe.
 42. Achter de wanden.
-

45. Haar haar waait achter haar vandaan.
46. Waar is het bos dat ik voor je bouwde.
48. Onder het dak van niemandsland.
50. Ik ben een vis met zwembandjes.
52. Overall draden.
54. Turkse tortel.
56. De zwaartekracht kom ik niet te boven.
58. Hier bestaan alleen de polen.
60. Vervaldatum van je zoete goud.
62. Het uitstrooien van gecremeerde geesten.
64. Tot baasje haasje is.
66. Mijn ijskristal aan de overkant.
68. Palet van paarse pasteltinten.
70. Made in China.
72. De paus zat vast in de lift, mensen.
75. Het lege kwartier.
76. Vuurzee op Samos.
78. Ik pak een schop en schep een strand.
80. Taal is maar een praatje.
82. Zij was net zo halfvleugelig (deel I).
84. Tjukurrpa.

STAPEL OP JOU

Je staat in je ondergoed
op het dak en
zwaait

en het klinkt gek, maar je bent
dichter bij als je
denkt

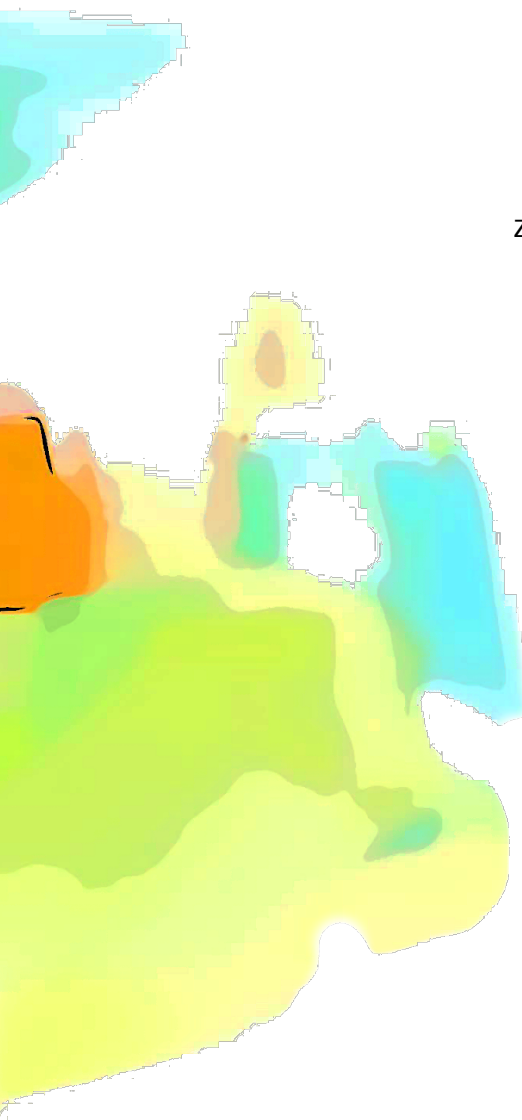
aan haar.
Ze ligt beneden
op de straat en

hijst een mandje naar je toe
met een brief waar
niks op staat.

Ze hoopt dat je hem openvouwt,
je afvraagt
hoe het gaat en

dat de mist in je hoofd
zich stapelt,
zodat ze

erop kan klimmen
en je
aan kan raken.

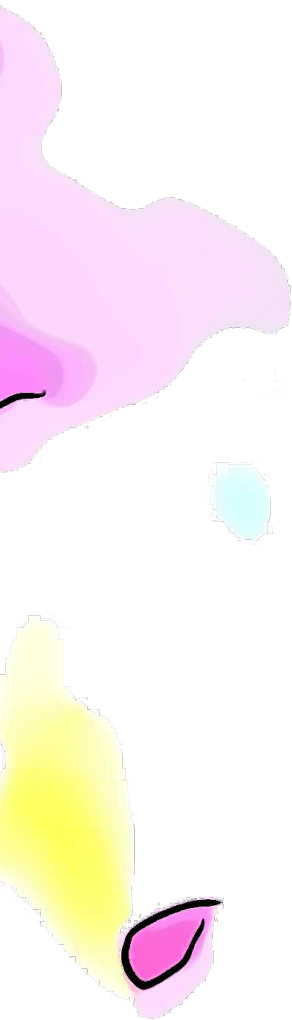

KARTONNEN AAP ACHTER HET STUUR

Aan de oever
bij het water
wonen niet de echte mensen,

daar
drinken we kartonnen thee
uit een kartonnen beker,

geknipt uit een kartonnen tekening
met een
kartonnen schaar.

Ik kijk naar het verkeer op straat
en zie een
platte aap

in een platte taxi
die zich achter zijn oren krabt,
me aanspreekt

met zijn platte tong
en praat.
“Geloof niet alles wat ze zeggen.

De sinaasappels zijn hun kleur
na zestig jaar
nog niet gewend.

Het oranje
lijkt net echt.
Dus pluk maar

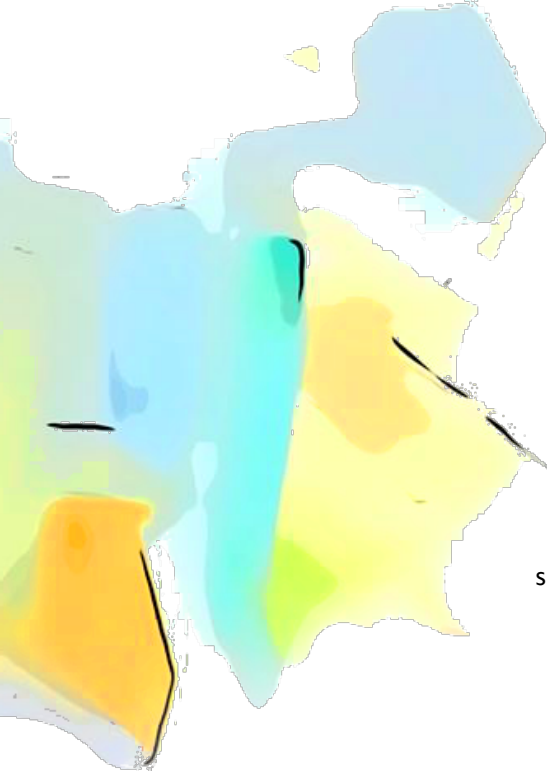
aan de zwaartekracht,
trek die glimlach
naar beneden.

Je kunt vegen wat je wilt,
maar ik
heb haar erop getekend,

pakte mijn permanente stift
en trok een
streep

tussen je wangen. Je lippen
krullen eeuwig
op.

Om zulk geluk
kun je niet
heen.”

OPSOKKEN

Ze gluurt naar
schaduwen op muren door het
glazen venster van libellen

en op dit uur
probeer ik altijd nog mijn
laarzen bij de deur te zetten

voor ik
binnenstorm
in haar verdriet.

Door het gat ziet ze niet meer
dat er vleugels
uit haar wonden groeien

en ze zegt:
"Je mag best mijn
armen hebben.

Ze lieten me onbeschermd
toen ze me
moesten redden

en nu
hoef ik ze niet meer.
Je mag de rest ook, als je wilt.

Ik dacht altijd
dat ik van mezelf was,
maar dat heb ik

afgeleerd."

